

Bir Elma İdim

– KOCAMANOĞLU · 01 Haziran 2019

Bir Elma idim, Ceyhun'un serin yamaçlarında
Taşkınlarla harap olmuş taraçalarında
Geç yeşerdim...
Kızgın güneşle erken kızardım
Hilal kaşlı, dolunay gözlü bir Türkmen kızı
Nazik elleriyle kopardı.
Koydu beni sepetine...
Umuyordum ki,
Al dudaklarına dokunacaktım
Tam da dudaklarına yaklaştırmışken
Olmadı...
...
Adı Cemile'ydi
Nazik ellerinde yıkandım
Hiç acımadan atmıştı beni kazana
Bakışı sinsiceydi
Feryadımdaydım kaderimi yazana
Suyum kaynadı, ezildim, dağıldım
Gül dudaklar umarken
Dikenler battı yüreğime
Yanışım ateşten miydi?
Aşktan mıydı? Anlayamadım...
Suyla yeşermiş
Mehtapla rengimi bulmuştum
Güneşte kurutulup candan ayrıldım
Dikenlerin hesabını sormadım kimseden...
...
Birkaç gün sonrasıydı
Cemile'nin elleri okşamaya başlamıştı bağrımı
Bir yaz ikindisinde
Ceyhun'a yansıyan kızılıklara bakarken
Cemile'nin elleri üzerimde gezinirken
Tattım sevginin hazzını
Dudaklarından ayırmıştı beni ama
Kınalı parmakları arasında

Dudaklarının rengiyle sarmaş dolaştım
Okşadığı bedenimde
Tarihe iz bırakan aşkların
Yüreği çarpıyor gibiydi
Öylesi duygular vardı ki içimde
Ellerinin sıcaklığıyla
Sonsuza kadar yanabilir
Götürdüğü her yere gidebilirdim...

...

Bir cam kavanoza konmuştum
Küveze konmuş bebekler gibiydim
Asya'nın stepli gecelerinde
Cemile'nin türkülerini dinledim
Ceyhun'un yamaçlarında
Kaç derin hazzın sarhoşluğuyla tanıştım
Şimdi hatırlamıyorum

...

İki odalı kulübesinin penceresinden
Ilık gecelerin esintilerini
Uzaktan geçen kervanların çingirak seslerini,
Çakır dikenlerinde ötüşen cırcır böceklerine
Eşlik etmeye başlayınca ağlamaklı olurdum...
Gözlerini diktiği ufuklara
Bir ses duymak için dinlediği seherlere
Söylediği gazel ve mahnılara
Kin bağlıyordum...

...

Toprakta hayat vardı
Suda hayat vardı
Ateşte ve havada hayat vardı
Hatta hayat, bunlardan ibaretti...

...

Kuzuları otluyordu... Ne hoş günlerdi
Bir gün aniden gidiverdi
Nereye ve niçin, anlayamadım
Yaz geçti, sonbahar geldi...
Sevgililer kavuştu
O bir türlü dönmedi
Yağmurlar yedinci kez yağdı vadilere

'İlk yağmurlarla geleceğim' demişti
Gelmedi

...

Keşke hiç büyümeseydik
Keşke kuzularımız büyümeseydi
Ey vefasız sevgili....
Kalbime sızmıştı buseleri
Yüreğinin sıcaklığını hissettim sabaha kadar
Her nefes alışında
Kavanoza koyup sevgiyle bakmıştı
Bakışlarıyla gevşemiştin
İlk ayrılığı ve ilk acıyı tattım
Neden beni kazan yerine dudağına götürmemişti?
Kaç gece ve gündüz onsuz yattım
Bilemiyorum!

....

Bir el uzandı ve oradan götürülüyordum
Nereye gidiyordum bilmiyorum
Oysa onun yurdunda kalmak istiyordum
Tutkun, vurgun yemiş aşıklar gibi
İrademin hep başkalarının elinde olduğunu
O zaman daha iyi anladım...

...

Var olmanın dayanılmaz yükünü
Benden daha iyi kim bilebilirdi ki?
Artık ben de bir köle sayılırdım
'Bari' diyordum gözleri önünde bulunaydım.
Dertleri zevk edinmeyince,
Aşkın da tadı çıkmıyormuş
Aslında "aşk; sarmaşık" demekmiş
Sarmaşık, nasıl çınarları, sevileri sarıp sarmalarsa
Aşkta öyle sarıp sarmalarmış
Çınar gibi yiğitleri
Servi boylu dilberleri
Her sarmaşık dıştan yeşil ve güzel gösterir
Sardığı ağacı kuruturmuş

...

Acıları kendime ayırdım
Sefaları ona

Mecnun'un adı çıkmış

Gerçek aşık benim

Çünkü ben sevenim

...

Nice günler

Kah saçlarını örmek geçiyordu içimden

Kah uyurken dudaklarından öpmek

Gün oluyor benim koynumda uyuyor

Gün oluyor benden uçup gidiyordu

Ağlamaksa

Hep bana düşüyordu

...

Ceyhun yamaçlarının mahzun ağacının ürünüydüm

Ölüydüm, dirildim

Uyuyordum uyandırıldım

Kölenin fikir söylemeye hakkı mı olurmuş?

Kökler sadece söylenenlere tanık olurmuş

Üç kızdan sonra geliveren oğlanın

Haberini alan bir baba sevinci gibi

O zamanlar ne de sevinçliydim...

...

Gözlerimden iki damla yaş döküldüğünü,

Kalbi, vaktiyle gizli bir sevdaya kapıldığımı,

Bir kabukta iki badem gibiydik

Beni dudaklarına layık görmeyen kızın hayali

Yoktu artık gözlerimin önünde

Kaderin güzellikleri ağlatmak olmamalı

Kismetime düşenin hep gözyaşı olmasını istemiyordum

İstemedim, onun mahrem hayatlarına

Şahit olduğumu, izlediğimi bilselerdi

Onlar benim dışıma bakarken

Ben onların yüreklerinden geçenleri okuyordum

Bu ise bana acı veriyordu

Görünüşte hepsi mutlu idiler

Daima derinlerde bir yerde

Hüzünlere batmışlardı

Acaba Ceyhun Nehri'nin yamaçlarında bıraktığım

Sevgilinin de kederleri var mıydı?

Ben yokmuşum gibi davranmaları

Gözlerimin önünde prevasız tavırları
Geceliğini giyerken bile, arkasını dönmeyişleri
Karşında hep çıldırırdım.
Başaramadım bir türlü
Engelleyemedim
Gözlerimin karşısında soyunan güzele kaymasını...

...
Birileri zamanı çoğaltırken,
Diğerleri harcayıp tüketiyordu.
Birileri iyi şeylerle hayata anlam katarken
Diğerleri hayatın kötülüklerine tapıyordu

...
Ey Türkmen Kızı, Ey sevgili,
Sen bana gelmiyorsan
Bari, beni sana getirt...

...
Duygusallığı, dişiliğinin önündeydi
Bedeninden önce, kalbini sundu
Umutlarını biriktirdiği al yanaklarına
Kar aydınlığı vururdu

...
Türkmen Kızına olan hasretim karşılığında,
Elma reçeli olarak,
Kaderimden kederime,
Kederlerimle kaderim arasında
Savruldum durdum

...
KM-090905